

locă, lăsă peste 50 de cără incărcate cu oreză, cu feră, cu seuri, cu pastrămuri și alte asemenea, și se îndreptă în grabă spre Pitești, unde găsindu pe G. Olimbie, Hagi-Prodanu, Macedonski și alții căpitanii d'intr'ăi lui Tudoră, se uni cu deneși. Pentru nesupunere însă și nedemna purtare a lui Caravia, și luă comanda batalionului sacru și lă înlocui cu fratele său Nicolae Ispilante. Unii din ofițerii subalterni și dintre căpitanii coprinși de spaimă, desertară și trecură în Austria; ier căță mai remăseseră pe lângă densusul cu ossea lor se îndreptară spre Râmnicu-Vâlcea, peste Oltă, după planul ce să facuseră mai dinainte.

După întorcerea lui Savva la Tîrgoviște, informându-se Kehaiabeiu de la densusul despre toate cele petrecute, se sculă numai de căță de acolo și plecă cu totă ossea spre Pitești ca să urmărescă pe Ispilante. Dér ajungându la Găești se incredință că Ispilante plecase din Pitești, cu câteva dile mai nainte, și că trecuse în România-mică. În același timp priimi acolo, prin trimisul extraordinar, și ordinul de la Pașa de Silistra, d'a se întorce la București și a lua, până la sosirea Domnului, cărma stăpînirii; și totu din ordinul numitului Pașă, aședă de Eforu pe celu de curând trimisul Satif-Efendi, Silihtarul Pașei de Silistra. În urmă, după ce lăsă în locul său, pe unu Siric cu unu corp de armată de vre-o trei miile de Turci și pe Sawa, cu cei de sub densusul, pentru urmărirea cetei